

da efter min Mening ingen Anledning til at træffe Foranstaltninger paa Kødmarkedet. Naar Flæsket kommer frem i rigeligere Mængde, vil Kødpriserne falde af sig selv. Det har ogsaa vist sig, at i enkelte Uger, hvor Tilførselen af Flæsk har været af større Omfang, er Kødpriserne paa Kvægtorvet gaaet ned. Naar dette er Tilfældet, og naar vi har grundet Formodning om, at det vil lykkes at producere mere og mere Flæsk, synes jeg, Tiden er inde til at tage under Overvejelse, om man ikke skulde gøre en Begyndelse og se at komme væk fra de mange indgribende Foranstaltninger, som er truffene i den Periode, vi nu har gennemlevet, saa at Næringslivet atter kan faa Lov til at udfolde sig frit. Jeg vilde betragte det som et overordentligt Gode, hvis disse Forhandlinger om Kødordningen kunde føre til, at man nøjedes med det, som var paa Tale, første Gang Kødloven var til Behandling i dette høje Ting: at udstede Rabatmærker til Befolkningen, for hvilke der kunde købes Oksekød. Derved vilde man give Kødhandelen fuldstændig fri og alligevel hjælpe Folk til at faa Erstatning for den Del af Flæskemængden, som den ikke maatte kunne faa gennem Rationeringen. Jeg vilde anse det for en overordentlig heldig Foranstaltning, hvis det høje Ting kunde komme til det Resultat at gaa over til fuldstændig fri Handel paa Kødmarkedet. — For øvrigt er jeg enig med mine Kolleger indenfor saavel det konservative Folkeparti som Partiet Venstre om at betragte det som ganske udelukket, at man skulde kunne gaa ind paa en bevægelig Eksportafgift.

Den højtærede Minister kan ikke lide, at Befolkningen herhjemme lytter efter de Rygter, som stadig dukker frem om, at der er Haab om Tilførsler udefra. I al Almindelighed giver jeg den højtærede Minister Ret i, at man ikke skal lytte efter Rygter. Men naar Rygterne er af en saadan Beskaffenhed, at der er absolut Sandsynlighed for, at de taler sandt, kan jeg ikke indse, at der er noget ondt i, at Landmændene glæder sig til, at det skal lykkes at faa disse store Tilførsler af Foderstoffer. Hvis de ikke kommer, staar vi selvfølgelig overfor en overordentlig stor Misère, idet det da vil vise sig, at de lyse Forhaabninger,

som selv den højtærede Indenrigsminister nærer om, at vi herhjemme skulde faa betydelig mere Flæsk frem paa Markedet, absolut glipper. Og saa kommer vi til at staa overfor en ganske anden Situation. Men den er det ikke værd at tale om, før den foreligger. Min Anskuelse er, at vi i en overskuelig Fremtid vil faa betydelige Kvanta af Foderstoffer udefra, og dermed mener jeg, vi er ude over Løsningen af denne Opgave. Flæsket vil da komme frem i tilstrækkelig Mængde, og saa vil der ikke være nogen som helst Grund til at lovgive paa dette Omraade.

Jeg skal udtale Haabet om, at der indenfor det Udvalg, som sikkert bliver nedsat til at behandle denne Sag, maa blive Enighed om at forlade Lovgivningen paa dette Omraade, i Haab om, at man gennem Flæskeproduktionen vil komme ind i gode og for Befolkningen tilfredsstillende Forhold.

Raffnsøe: Jeg tror ikke, den højtærede Indenrigsminister og jeg saa let bliver enige med Hensyn til Maksimalprisens Virkning paa en Vares Fremkomst. Som jeg udtalte ved første Behandling af Lovforslaget om Højestepris paa levende Kreaturer, var jeg af den Formening, at Maksimalprisen var for lavt ansat, idet den var beregnet efter en Overpris af 16 Øre, medens der faktisk var betalt langt højere Priser paa Markederne, og jeg hævdede, at dersom den højtærede Minister havde fastsat den første Maksimalpris paa den Del af Kødets, som kom ind under Rationeringen, efter samme Maalestok, hvorefter Maksimalprisen paa alt Oksekød blev ansat, nemlig 30 Øres Overpris, var den væsentligste Ulempe ved Kødordningen bortfaldet. Den højtærede Indenrigsminister nævnedes Maksimalprisen paa Kød kontra Maksimalprisen paa andre Varer, særlig Mel, Gryn og den Slags Ting, men her maa vi dog huske paa, at med Hensyn til Korn, hvorefter Melet og Grynene formales, har vi Tvangsaflevering, Landbruget skal aflevere efter en vis Ligning, saa disse to Ting synes jeg ikke, man rigtig kan sammenligne. I den højtærede Indenrigsministers Bemærkninger om, at Krigsforanstaltningerne bør ophøre, saa snart det er for-